

वक्षाणां तथा विधत्तं कुतस्तत्राह ॥ भरद्वाजप्रसादेनेति ॥ तेनापि कथमेव शक्यं तत्राह ॥ तस्य चेति भरद्वाजस्य चैत्यर्थः ॥ वासवेनेति ॥ तत्तपःप्रसादितेनेत्यर्थः ॥ २६ ॥ य
देवमतः ससैन्यस्य तवरामस्य च भरद्वाजेन सर्वगुणान्वितमातिथ्यं कृतं ॥ २७ ॥ यतो ध्वनिः श्रूयतेऽतः सासेना गोमतीं तरतीति मन्ये ॥ बालुकीति पाठांतरं ॥ क्षणानंतरमाह ॥
रजोवर्षमिति ॥ २८ ॥ क्षणोत्तरमाह तदेतदिति ॥ २९ ॥ मनसा ब्रह्मनिर्मितं ब्रह्मणा स्रष्टृत्वसाम्याद्विश्वकर्मणानिर्मितं ॥ ३० ॥ एतद्विव्यं मनोजवं विमानं प्रसादेन ब्रह्म

भरद्वाजप्रसादेन मत्तभ्रमरनादितान् ॥ तस्य चैव वरोदत्तो वासवेन परंतप ॥ २६ ॥ ससैन्यस्य तदातिथ्यं कृतं सर्वगुणान्वितं ॥ निःस्व
नः श्रूयते भीमः प्रहृष्टानां वनौकसां ॥ २७ ॥ मन्येवानरसेनासानदीं तरति गोमतीं ॥ रजोवर्षं समुद्भूतं पश्य सालवनं प्रति ॥ २८ ॥ मन्ये
सालवनं रम्यं लोलयंति प्लवंगमाः ॥ तदेतदृश्यते दूराद्विमानं चंद्रसन्निभं ॥ २९ ॥ विमानं पुष्पकं दिव्यं मनसा ब्रह्मनिर्मितं ॥ रावणं बांध
वैः सार्धं हत्वा लब्धं महात्मना ॥ ३० ॥ तरुणादित्यसंकाशं विमानं रामवाहनं ॥ धनदस्य प्रसादेन दिव्यमेतन्मनोजवं ॥ ३१ ॥ एतस्मि
न्भ्रातरौ वीरौ वैदेह्या सह राघवौ ॥ सुग्रीवश्च महातेजाराक्षसश्च विभीषणः ॥ ३२ ॥ ततो हर्षं समुद्भूतो निःस्वनो दिवमस्पृशत् ॥ स्त्रीबाल
युववृद्धानां रामो यमिति कीर्तितः ॥ ३३ ॥ रथकुंजरवाजिभ्यस्ते वतीर्य महीं गताः ॥ ददृशुस्तं विमनस्थं नराः सोममिवांबरे ॥ ३४ ॥ प्रांज
लिर्भरतो भूत्वा प्रहृष्टो राघवोन्मुखः ॥ यथार्थेनार्धपाद्याद्यैस्ततो राममपूजयत् ॥ ३५ ॥ मनसा ब्रह्मणा स्रष्टे विमाने भरताग्रजः ॥ रराज पृ
थुदीर्घाक्षो वज्रपाणिरिवामरः ॥ ३६ ॥ ततो विमानाग्रगतं भरतो भ्रातरंतदा ॥ ववंदे प्रणतो रामं मेरुस्थमिव भास्करं ॥ ३७ ॥ ततो रामा
भ्यनुज्ञातं तद्विमानमनुत्तमं ॥ हंसयुक्तं महावेगं निपपात महीतलं ॥ ३८ ॥

णः प्रसादेन धनदस्य भवतीति शेषः परेण तपसाले भेद्यत्कुबेरः पि
तामहादिति सुंदरकांडोक्तेः ॥ ३१ ॥ एतस्मिन् विमाने राघवौ सुग्रीवो विभीषणश्च तिष्ठतीति शेषः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तत आसन्ने भरतादयस्तं ददृशुरित्याह ददृशुरिति ॥ ३४ ॥
यथार्थेन स्वागतेन अन्वर्थेन स्वागतेनेत्यर्थः ॥ यस्यागमनं परमकल्याणं तत्स्वागतमित्यर्थानुगतिमतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥